

בש"פ 2954/23 - שמעון בוזגלו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2954/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העורר: שמעון בוזגלו

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת ב-
מ"ת 53852-03-23 מיום 2.4.2023 שניתנה על ידי
השופט ג' צפריר

תאריך הישיבה: ב' באייר התשפ"ג (23.4.2023)

בשם העורר: עו"ד באסל פרג'; עו"ד אלעד בלעיש

בשם המשיבה: עו"ד מיכל בלומנטל

החלטה

לפניי ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת (השופט ג' צפריר) מיום 2.4.2023 ב-מ"ת 53852-03-23, לפיה העורר יוותר במעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

לעורר ורפאל עמוס (להלן: עמוס) מיוחסות עבירות של שוד לפי סעיף 402(ב) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); והחזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) יחד עם סעיף 29 לחוק. עמוד 1

על פי עובדות כתב האישום, המתלונן הוא בעלים של חנות בעיר צפת, והוא מתגורר ביחידת דיור הסמוכה לה במהלך השבוע (להלן: היחידה). בין המתלונן לעורר ועמוס קיימת היכרות מוקדמת. ביום 3.3.2023 או בסמוך לכך, העורר ורפאל קשרו קשר לשדוד את המתלונן. לשם מימוש הקשר, בסמוך לשעה 21:30 באותו מועד, השניים הגיעו ליחידה כאשר העורר מצויד בסכין, דפקו על דלת הכניסה, ומיד לאחר שהמתלונן פתח את הדלת דחפו אותו לעבר המיטה, נכנסו פנימה, ועמוס נעל את הדלת.

עמוס אחז בצווארו של המתלונן וחנק אותו על מנת למנוע ממנו להתנגד למעשיהם, והשניים ערכו חיפוש אחר רכוש שאותו ניתן לגנוב. בהמשך, העורר "הצמיד" [...] את הסכין לצווארו של המתלונן, דרש ממנו שייתן לו כסף ואיים שידקור אותו אם לא יעשה כן, כלשון כתב האישום. בשלב מסוים, העורר נטל את הארנק והמכשיר הסלולרי של המתלונן, הורה לעמוס למסור לו את מפתחות היחידה והשניים נמלטו מהמקום כשהרכוש הגנוב ברשותם.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. בית המשפט המחוזי עמד על נסיבות המקרה דנן וכן על עברו הפלילי "העשיר" של העורר, כהגדרתו, הכולל למעלה מ-30 הרשעות קודמות. בהינתן הסכמת הצדדים בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, דחה את הבקשה להפנות את העורר לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר מעצר בעניינו. זאת, תוך שציין כי קיים עונש מאסר על תנאי התלוי ועומד נגד העורר בגין דרישה באיומים של רכוש, אשר לא הרתיע אותו מלבצע, לכאורה, את העבירות דנן. משכך, נקבע כי אין ליתן אמון בעורר או "לסכן את שלום הציבור" בשחרורו.

בפתח הערר שלפניי, ציינו באי-כוחו של העורר כי בקשתם אחת היא - להורות על הכנת תסקיר מעצר בעניינו, אשר יאפשר להם לטעון לקיומה של חלופת מעצר שיקומית.

דין הערר להידחות. לא מצאתי לנכון להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי. אכן, מסוכנות העורר ברורה על פניה נוכח נסיבות העבירות המיוחסות לו, כמפורט בכתב האישום. רישומיו הפליליים מכבידים, ונראה כי דבר אינו מרתיע אותו ממעורבות במעשים פליליים, עד כי ניתן לומר שלפניי אדם רצידיביסט באופן מובהק.

אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, ב' באייר התשפ"ג (23.4.2023).

ש ו פ ט